Dodatek do „Biuletynu Kowieńskiego"

BIULETYN BAŁTYCKI

WILBI

Nr. Wilno, dnia 8 lutego 1935 r.- 264.-

T r e ś ć n u m e r u:

ŁOTWA:

ESTONJA:

-§-

ŁOTWA:1.R o k o w a n i a Ł o t w y z L i t w ą ,E s t o n j ą i P o l s k ą w s p r a w i e s t o s u n k ó w h a n d l o w y c h ."L.Kareivis" /z 6.II.1935/:Łotewskie M.S.Zagr. wraz z M-stwem Finansów pracują intensywnie w sprawie uregulowania stosunków handlowych z innemi państwami. Przedewszystkiem prowadzone są rokowania z Litwą w sprawie ostatecznego podpisania litewsko-łotewskiego traktatu handlowego. Rokowania były prowadzone cały czas drogą dyplomatyczną i znacznie się już posunęły naprzód.

Z Estonją przewidywane jest w rychłym czasie porozumienie w sprawie rozszerzenia clearingu i uzupełnienia listy towarów niektóremi nowemi towarami. Rokowania posuwają się naprzód.-

Jeżeli chodzi o Polskę, handel polsko-łotewski spadł do minimum. Większych zmian w tej sytuacji w czasie najbliższym oczekiwać nie można.-

2.P r a s a p a l e s t y ń s k a o s y t u a c j i Ż y d ó w n a Ł o t w i e ."L.Kareivis" /z 5.II.1935/:Palestyńskie pismo żydowskie "Haaretz" zamieszcza artykuł p.t."Pod łotewskim terorem", w którym pisze, iż Żydzi łotewscy wypychani są ze wszystkich gałęzi życia. Rząd łotewski odbiera Żydom wszelkie możliwości egzystencji. Kupcom i przemysłowcom Żydom odbiera się możliwość pracy, lekarzy Żydów wypędza się z kas chorych, przeciwko adwokatom przygotowuje się nową ustawę, szkoły żydowskie się kasuje, nauczycieli i kierowników szkół się zwalnia i t.d. Kulturalne życie Żydów łotewskich również ostatecznie podupadło. Rząd łotewski prowadzi ostrą politykę eksterminacyjną, zabraniając nawet działalności niepolitycznej.

"Liet.Kareivis" zamieszcza artykuł ten bez komentarzy.-

3.P u b l i c y s t a ł o t e w s k i o k s i ą ż c e S t u d n i c k i e g o ./II.1935/:Naczelny redaktor pisma Rits", wybitny publicysta łotewski A.Grin zamieścił na łamach "Brihva Zeme" Nr.31 obszerny artykuł na temat książki W.Studnickiego p.t."System polityczny w Europie a Polska". Grin stwierdza, że książka napisana jest w nieprzychylnym dla Łotwy duchu. Studnicki wyraża się o krajach bałtyckich w tonie upokarzającym tak, jak w swoim czasie dowódca niemieckiej żelaznej dywizji Bischof. Studnicki wykazuje nieznajomość historji Łotwy i Estonji. Powtarza on bajeczkę Golca i Bermondta o rzekomem obiecaniu przez rząd łotewski ziemi żołnierzom niemieckim. Podobnie tendencyjnie opisuje Studnicki walki Łotyszów z bolszewikami w 1919 r. Studnicki wysuwa pretensje do Lipawy, dowodząc, iż Polska winna uzyskać swobodny dostęp do tego portu.Studnicki stosuje względem państw bałtyckich pogróżki, twierdząc, że stosunek Łotwy do Polaków nie budzi polskich sympatyj i że Łotwa nie może liczyć na polską pomoc. Z wywodów Studnickiego wynika,że Polska chętnie wraz z Niemcami roztoczyłaby opiekę nad państwami bałtyckiemi.

Na zakończenie Grin oświadcza, że w prasie polskiej nie było dotychczas artykułów, któreby próbowały obalić punkt widzenia Studnickiego, co kazałoby myśleć o pewnej solidarności ze Studnickim.-

ESTONJA:1.R a d a k u l t u r y i o ś w i a t y n a r o d o w e j .Prasa ryska /z 7.II.1935/:Naczelnik Państwa Estońskiego Paets podpisał dekret, na mocy którego wyłoniona została Rada narodowej kultury i oświaty. Prezesem Rady jest premjer, zaś wiceprezesem minister Oświaty.-